

INTERPELLATION 1/2001 rd

Tryggad försörjning för medborgarna

Till riksdagen

Den sociala och regionala ojämlikheten, inkomstskillnaderna, antalet mindre bemedlade och den regelrätta fattigdomen har ökat enormt. Rykande färsk statistik ger vid handen att inkomstskillnaderna bland medborgarna har ökat exceptionellt snabbt. Enligt vissa bedömningar fördubblades fattigdomen under slutet av 1990-talet. Också många barnfamiljer lever i stort ekonomiskt trångmål.

År 1999 fanns det 190 000 finländare som låg under Eurostats fattigdomsgräns. Talet säger inte hela sanningen om fattigdomen i Finland. Många skuldyngda, barnfamiljer och förlorare när det gäller de sociala trygghetsförmånerna har svårt att få det att gå ihop ekonomiskt. Barnbidragen, stödet för hemvård och den lägsta moderskapsdagpenningen är nu lägre än de var 1995 strax efter den ekonomiska krisen. De höga boendekostnaderna gör inte saken precis bättre.

De fattiga, skuldsatta och förlorarna i inkomstligan mår nu sämre än någonsin. Vi får inte blunda för de allt längre brödköerna, bostadslösheten, långtidsarbetslösheten eller barnfamiljernas och många pensionärs svårigheter med försörjningen. Vi måste stoppa den sociala utslagningen. Den tilltagande regionala och sociala ojämlikheten sätter käppar i hjulen för den framtida tillväxten i vårt land. Det kostar visserligen pengar att undanröja missförhållandena men om vi inte gör något får vi smaka på vår egen medicin om några år, när problemen i samhället bara växer och de offentliga utgifterna hotar att spränga alla ramar.

Blickarna har länge vänts mot landets regering i hopp om insatser för att stoppa den orättvisa utvecklingen. Förra veckan väckte regeringspartierna onödigt stora förhoppningar när de så synligt marknadsförde sitt fattigdomspaket. Också vissa ministrar uttalade sig i ordalag som var ägnade att väcka förhoppningar.

Men regeringen Lipponens rambeslut visade sig bli en stor besvikelse. Regeringen lägger inte fram några reformer för att minska arbetslösheten eller för att underlätta för arbetsgivarna att anställa folk och för arbetssökande att ta anställning. Regeringen lägger över huvud taget inte fram några förslag som faktiskt skulle medverka till en bättre livssituation för låginkomsttagare och mindre bemedlade medborgare. Långtidsarbetslösheten är den största orsaken till fattigdomen.

Det som vi är speciellt bestörta över är att regeringen inte har gjort och inte tänker göra någonting för att höja grunddagpenningen vid arbetslöshet, arbetsmarknadsstödet, studiestödet, de lägsta sjuk- och moderskapsdagpenningarna, barnbidragen eller stödet för hemvård. Vi får inte heller glömma att det behövs snabba åtgärder för att hjälpa upp situationen för alla dem som inte omfattas av de sociala trygghetssystemen.

Riksdagen skall inte behöva acceptera denna nonchalans i ett läge när nationalinkomsten är mer än 300 miljarder mark större än under den värsta ekonomiska krisen. Att skjuta upp frågorna till budgetmanglingen eller nästa år är att fly sitt ansvar.

Många är oroliga för följderna av utvecklingen på 1990-talet och det höjs allt fler röster för snabba åtgärder för att stoppa ojämlikheten. En nypublicerad rapport från Närdel visar att medborgarna känner mycket större oro inför fattigdomen än förr. Det är dags att reda ut vad som är riksdagens vilja när det gäller insatser för att minska fattigdomen och ge låginkomsttagare bättre möjligheter att klara av sina problem.

På grundval av det ovanstående och med hänvisning till 43 § Finlands grundlag framställer vi följande interpellation för att besvaras av den behöriga ministern:

Har regeringen för avsikt att vidta åtgärder för att förbättra grundtryggheten för arbetslösa, barnfamiljer och förlorare i de sociala trygghetssystemen och

för att göra det lättare att få arbete, vilket motverkar fattigdom och utslagning?

Helsingfors den 13 mars 2001

Mauri Pekkarinen /cent
Mirja Ryynänen /cent
Juha Korkea-aho /cent
Hannu Aho /cent
Olavi Ala-Nissilä /cent
Sirkka-Liisa Anttila /cent
Maria Kaisa Aula /cent
Liisa Hyssälä /cent
Tytti Isohookana-Asunmaa /cent
Anneli Jäätteenmäki /cent
Timo Kalli /cent
Kyösti Karjula /cent
Tanja Karpela /cent
Inkeri Kerola /cent
Niilo Keränen /cent
Mari Kiviniemi /cent
Katri Komi /cent
Seppo Kääriäinen /cent
Seppo Lahtela /cent
Markku Laukkanen /cent
Paula Lehtomäki /cent
Johannes Leppänen /cent
Jari Leppä /cent
Mika Lintilä /cent
Eero Lämäsä /cent
Hannes Manninen /cent
Kari Myllyniemi /cent
Tero Mölsä /cent

Petri Neittaanmäki /cent
Pekka Nousiainen /cent
Lauri Oinonen /cent
Osmo Puhakka /cent
Antti Rantakangas /cent
Aulis Ranta-Muotio /cent
Juha Rehula /cent
Markku Rossi /cent
Pauli Saapunki /cent
Mauri Salo /cent
Matti Vanhanen /cent
Jukka Vihriälä /cent
Pekka Vilkuna /cent
Matti Väistö /cent
Jaana Ylä-Mononen /cent
Raimo Vistbacka /saf
Leea Hiltunen /fkf
Jouko Jääskeläinen /fkf
Bjarne Kallis /fkf
Toimi Kankaanniemi /fkf
Marja-Leena Kemppainen /fkf
Kari Kärkkäinen /fkf
Leena Rauhala /fkf
Päivi Räsänen /fkf
Ismo Seivästö /fkf
Sakari Smeds /fkf
Sulo Aittoniemi /alk